

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הרהרות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהגות

פרשת ויצא
שנת תשפ"ו

גליח
קל"ב

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

א פירער אין מנהל

מחנכים, צו געבן ליבשאפט פאר די קינדער, צו גלעטן די קינדער און זיי געבן אסאך גוטע ווערטער.

מען דארף געבן גוטע ווערטער נישט נאר פאר די קינדער וואס מען גלייכט, ווייל זיי זענען אנגעטון מיט שיינע קליידער און זיי גייען אנגעטון מלכות'דיג; מען דארף אויך געבן גוטע ווערטער פאר די קינדער וואס קומען אין חדר צופלויגן און מיט פשוט'ע קליידער.

א מחנה דארף בעטן דעם אייבערשטן אויפן וועג ווען ער גייט אין חדר: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל ליב האבן אלע מיינע תלמידים; איך זאל געבן א גוט ווארט פאר יעדן קינד. און איך זאל נישט נעמען פערזענליך ווען א קינד האט מיר נישט געפאלגט, איך זאל געדענקען אז ער איז נאר א קינד, און ער מיינט זיך נישט צו קריגן מיט מיר".

אויב איינער האט נישט ליב זיינע תלמידים, דארף ער יעצט אריינגיין צום מנהל און זאגן: "איך קען נישט זיין דא א מלמד, ווייל איין קינד האב איך נישט ליב און איך קען אים נישט סובל זיין".

אויסלויבן א קינד מיט זיינע נייע זאכן

ווען א קינד קומט דערצייילן: "רבי, איך האב א נייע העמד", קען מען אים נישט איגנארירן און זיך ווייטער גיין, מען דארף זיך וואוסנדיג מאכן, מען דארף אים געבן א גלעט, א גוט ווארט, און אים אויסלויבן: "וואו! אזוי שיין!" ווייל יעדער מענטש וויל דאך מען זאל אים אויסלויבן מיט זיינע נייע זאכן.

דאס איז נוגע סיי ביי אינגלעך און סיי ביי מיידלעך, ביי אינגלעך איז עס מיט א

דא ארבעטן? וואס האט מיר דא אהער געברענגט? און וואס איז מיי ארבעט? און וואס איז דער ציל פון מיי ארבעט?

אויף די ערשטע פראגע: 'פארוואס קום איך דא ארבעטן? וואס האט מיר דא אהער געברענגט?' קען נישט זיין דער ענטפער אז מען קומט ארבעטן אין די מוסד כדי צו פארדינען צען פופצן דאלער א שעה... ווער עס איז קומט ארבעטן אין א מוסד פשוט צו באקומען געהאלט - איז א גרויסער רחמנות, ווייל עס זענען דא פיל בעסערע פרנסות וואו מען קען פארדינען אסאך מער געלט.

דער ענטפער דארף זיין: איך קום דא ארבעטן ווייל איך וויל אויפהייבן אידישע קינדער און זיי ברענגען צום אייבערשטן.

וואס איז דער ציל פון אונזער ארבעט?

יעצט דארפן מיר קלאר מאכן: 'וואס איז אונזער ארבעט, און וואס איז דער ציל פון אונזער ארבעט?'

דער ציל פון אונזער ארבעט איז, אריינצולייגן אין די קינדער אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, און דאס ליבשאפט וואס דער אייבערשטער האט צו אונז; אויך דארף מען אויפבויען די קינדער און געבן ליבשאפט פאר די קינדער. דאס איז דער מטרה פון אונזער מוסד, און דאס פארלאנג איך פון יעדן מחנה פון אונזער מוסד.

ליידער זענען דא עלטערן וואס שלאגן די קינדער און הרגענען זייער זעל (כפוש), קיינער האט נאכנישט געזאגט פאר די קינדער א גוט ווארט: "דו ביסט זייער א וואויל קינד".

דערפאר ליגט א פליכט אויף אונז

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת דברים שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פארוואס קומען מיר ארבעטן מיט קינדער?

עס איז פאר מיר א גרויסע כבוד און חשיבות אז איך קען נאכאמאל מחזק זיין די טייערע מחנכים.

די הייליגע חכמים זאגן (ספרי נשא, פסקא א): "אין מחזקין אלא למחזקין", דאס מערסטע חיזוק דארפן די מחנכים וואס זענען מחזק אנדערע. אלע וואס זענען געשטעלט צו מחזק זיין אנדערע, דארפן אסאך חיזוק צו געדענקען: פארוואס קום איך דא ארבעטן? און וואס איז מיי ארבעט? און וואס איז דער ציל פון מיי ארבעט?

עס מאכט זיך אסאך מאל אז בעלי בתים נעמען אויף אן ארבעטער און זיי שמועסן נישט אויס קלאר וואס זיין ארבעט וועט זיין, יעדע מינוט זאגט מען אים עפעס אנדערש וואס ער דארף יעצט טון, דאס מאכט זייער אומבאקוועם פארן ארבעטער, ווייל א מענטש האט ליב צו וויסן וואס איז מיי ארבעט, און פארוואס קום איך דא יעדן טאג אריין פון ניין אזיגער ביז פינף אזיגער. א גוטער בעל הבית שטעלט אנוועק פאר זיין ארבעטער קלארע ארבעט וואס ער דארף טון; אוודאי קען ער אים אויך אמאל בעטן: "טו מיר דאס", און "טו מיר יענץ", אבער בדרך כלל האט דער ארבעטער זיין באשטימטע ארבעט וואס דאס איז זיין אויפגאבע.

דערפאר, אז מען האט ענק אויפגענומען צו ארבעטן אין די מוסד, דארפט ער וויסן עטליכע זאכן: פארוואס קום איך

נייע העמד און נייע שייך, און ביי מיידלעך איז עס ביי א נייע רינגל און א נייע האנט-פאנד (ברעסלעט), וכדומה.

אויסלערנען דרך ארץ, אבער נישט דאס איז דער ציל

די הייליגע תורה זאגט (תנא דבי אלהי, פרק א'): **"דרך ארץ קדמה לתורה"**, מען דארף אויסלערנען פאר די קינדער צו האבן דרך ארץ פארן מלמד. עס טאר נישט זיין אזא זאך אז קינדער זאלן רעדן אדער זיך אויפשטעלן בשעת א מלמד האלט אינמיטן רעדן. די זעלבע זאך איז לגבי קינדער מיט עלטערן; עלטערן דארפן אויסלערנען זייערע קינדער אז מען טאר נישט רעדן ווען א טאטע אדער א מאמע האלט אינמיטן רעדן.

מען קען נישט זאגן: 'מיר באדערט נישט אויב די קינדער רעדן אדער שטעלן זיך אויף בשעת איר האלט אינמיטן רעדן', ווייל מען פארלאנגט נישט פון די קינדער דרך ארץ צוליב די אייגענע פבד, נאר ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן.

ווען א מלמד קומט אריין אין חדר דארף ער זיין זייער שטארק ביי זיך אין מח צו וויסן אז אזוי קומט א פתה 'קינדער קענען זיך נישט עפענען דאס מויל אינמיטן פארלערנען'.

אויב א קינד האט יא גערעדט אינמיטן פארלערנען, דארף מען אים אפשטעלן, אפאל מיט שטרענגקייט און אפאל מיט שיינעם; אפאל איז גענוג צו געבן א שארפן קוק אויף דעם קינד, און אפאל דארף מען אים שוין זאגן: **"ווען א רבי רעדט קען מען נישט רעדן!"** און אפאל זאל מען געבן פאר די קינדער וואס רעדן נישט אריין ווען דער מלמד רעדט - א באזונדערע קארטל פון א פראגראם.

מען דארף אבער וויסן, דאס וואס מען שטעלט אנוועק א דיסציפלין אין פתה, און מען פארלאנגט אז די קינדער זאלן האלטן די הענט אויפן טיש וכו' וכו', איז טאקע א חלק פון אונזער ארבעט, מען מוז עס פארלאנגען פון די קינדער, אבער נישט דאס איז די 'מטרה'; דאס איז נאר אזוי ווי די טרעפ און דער פאס וואס טראגט צום ציל.

אז עס איז דיר שוין געלונגען צו האבן די פתה אין די האנט, און קיינער רעדט שוין נישט אריין, און קיינער שטעלט זיך שוין נישט אויף אינמיטן פארלערנען, דארפסטו יעצט צוגיין צום ציל, לייג אריין אין די

קינדער אסאך ליבשאפט.

מען דארף איבערזאגן יעדע זאך נאכאמאל און נאכאמאל

איר בעט ענק טייערע מחנכים, לערנטס אויס די קינדער זיי זאלן האבן גוטע מידות. גרייטס ענק אן שיינע מעשיות צו דערציילן פאר די קינדער ווי שיינע עס איז צו האבן גוטע מידות, צו מאכן שלום און צו מותר זיין.

ווען מחנכים רעדן זיך אויס צו מיר אז די קינדער זענען ממש געפערליך, זיי האבן שלעכטע מידות, זיי האלטן זיך אין איין קריג און טשעפען, זיי שטעקן און פליקן זיך איינער דעם אנדערן מיט ווערטער, מען קען שוין גארנישט טון מיט זיי... שטיי איר און איר וואונדער זיך: 'וואס איז דא זיך אזוי אפצורעדן? דאס זענען דאך קינדער! רעד צו זיי נאכאמאל פון האבן גוטע מידות'.

ווען מען וואלט מיר געזאגט אז אינגעלייט פליקן זיך איינער דעם אנדערן, וואלט עס געווען אויפפאלנד, ווייל ערוואקסענע מענטשן פליקן זיך שוין נישט, אבער דא רעדט מען דאך פון קליינע קינדער, זאלן די מחנכים זיך ארויפשארצן די ארבעל און נאכאמאל רעדן צו די קינדער פון גוטע מידות.

מען קען נישט טוישן א נאטור פון א מענטש מיט איין דרשה, א מענטש איז נישט קיין מאשין וואס מיט איין דרוק אויפן קנעפל קען מען עס אנצינדן און אויסלעשן. עס איז נישט גענוג דאס אז מען האט שוין אפאל גערעדט פון האבן גוטע מידות; אז עס איז שוין אריבער פינף טעג פון א שמועס, דארף מען עס שוין נאכאמאל מחזק זיין.

איר האב דאס ביי מיר אין שטוב פסדר, עס איז דאך דער סדר פון געשוויסטער אז מען קריגט זיך... זאג איר פאר מיינע קינדער נאכאמאל און נאכאמאל: **"מען טאר זיך נישט קריגן, עס איז א גרויסע עבירה"**. איר פיר נישט מיינ שטוב מיט א בוך וואו מען פארשרייבט און מען האלט חשבון וויפיל מאל מען האט שוין געזאגט פאר יעדן קינד וכו', אבער איר שטעל זיך פאר אז איר האב שוין איבערגעזאגט פאר מיינע קינדער אפאר טויזנט מאל אז מען טאר זיך נישט קריגן, און איר וועל זיי עס ווייטער איבערזאגן, ווייל פאר קינדער דארף מען איבערזאגן יעדע זאך נאכאמאל און נאכאמאל.

וואס קען מען טון מיט א קינד וואס שרייט קללות נמרצות?

א מלמד האט מיר געפרעגט: "איר האב אין מיינ פתה א אינגל וואס ווען ער רעגט זיך אויף, שרייט ער קללות נמרצות, ער שרייט: 'גלח! רשע!' איר האב שוין געהאלטן א דרשה אז מען טאר נישט ניצן די סארט ווערטער, און א טאג דערויף האט ער זיך ווידער אויפגערגעט און ער האט ווייטער געשריגן מיט די ווערטער, דער ראש ישיבה האט עפעס אן עצה?" זאג איר אים: "יא; די עצה איז, דו זאלסט נאכאמאל רעדן פון דעם! זאג פאר די קינדער נאכאמאל און נאכאמאל אז מען טאר נישט זאגן דעם ווארט 'רשע' אויף א צווייטן איד, און אויב נאך די דרשה זאגן זיי עס ווייטער, זאלסטו עס נאכאמאל איבערזאגן".

צופעליג דער מלמד, באדאנקט זיך פאר מיר יעדע וואך אז די 'ליל שישי שיעור' האט אים ממש געראטעוועט, עס האט אים געגעבן חיזוק צו רעדן שוין אינדערהיים און צו זאגן משניות וכו'. זאג איר פארן מלמד: **"וואס באדאנקסטו זיך אזוי יעדע וואך נאכן ליל שישי שיעור, איר האב דאך שוין פאריגע וואך געזאגט די זעלבע זאכן, אז מען דארף רעדן שוין אינדערהיים און אז מען דארף לערנען יעדן טאג; די זעלבע זאך זאלסטו טון מיט דעם קינד, זאלסט אים איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל אז מען טאר נישט ניצן די סארט ווערטער"**.

דרך אגב האב איר צוגעלייגט פארן מלמד אז דער קינד קומט פון א שטוב וואס איז נישטא אזא שטארקע ליבשאפט צווישן די עלטערן; דאס איז טאקע נישט קיין תירוץ פארן קינד אז ער מעג ניצן די סארט ווערטער, אבער קוק אויף אים מיט רחמנות, און האב געדולד אים איבערצוזאגן נאכאמאל און נאכאמאל ווי אזוי צו רעדן שוין.

ביי מיטאג איז א גוטע געלעגנהייט אויסצולערנען גוטע מידות

אין די צייט פון מיטאג ווען די קינדער עסן און זיי שפילן זיך, איז זייער א גוטע געלעגנהייט אויסצולערנען די קינדער צו האבן גוטע מידות.

ווייל בשעת מען זיצט אין פתה און מען לערנט פאר, זיצט דאך יעדער מיט די הענט אויפן טיש און מען לערנט, קען מען נישט אזוי גוט באמערקן די מידות און דאס אויפפירונג פון די קינדער, אבער בשעת

איה געזאגט, מען זאל אפיר נעמען דעם קינד פרינאט און מען זאל אים זאגן: **"מען טאר נישט גנב'ענען!"** און מען זאל אים זאגן אז עס זענען דא קאמערעס אין חדר וואס כאפן אפ וואס מען טוט, און אויך איז דא א קאמערע העכער אלע קאמערעס - דאס איז דער אייבערשטער וואס זעט אלעס וואס א מענטש טוט, און מען קען זיך נישט באהאלטן פון אים. אבער קיינער טאר נישט מיטהאלטן ווען מען נעמט אפיר דעם קינד, ווייל ער האט עס דאך געטון פרינאט.

אויך זאל מען רעדן ברבים אין חדר איבער דאס הארבקייט פון גנב'ענען אז דאס איז א געפערליכע עבירה, און אויב מען געוואוינט זיך צו צו גנב'ענען קען מען חלילה אנקומען אין תפיסה, אבער מען רעדט בכלליות - אן דערמאנען א נאמען פון א קינד.

דאס איז א פלל אין חינוך: א זאך וואס א קינד האט געטון ברבים - דארף מען זיך אפגעבן דערמיט ברבים, און א זאך וואס א קינד האט געטון פרינאט - דארף מען זיך אפגעבן דערמיט פרינאט.

צוגעדיגן דעם שמועס אז מען קען תשובה טון

נאך א וויכטיגע זאך וויל איה ענק זאגן, יעדעס מאל ווען מען רעדט צו קינדער פון א זאך וואס מען טאר נישט טון, מוז מען גלייך צולייגן פאר די קינדער אז מען קען תשובה טון.

אזוי ווי ווען מען וויל געבן א מעדעצין פאר א קינד, גרייט מען פארדעם אן א גלעזל מיט א זיסע געטראנק, אז גלייך ווען דאס קינד וועט אייננעמען דעם מעדעצין, זאל מען אים קענען געבן צו טרינקען פון דעם זיסן געטראנק, כדי ער זאל נישט בלייבן מיטן שלעכטן טעם אין מויל. די זעלבע זאך איז ווען מען זאגט פאר קינדער וואס מען טאר נישט טון, מוז מען צוגעדיגן דעם שמועס אז מען קען תשובה טון, ווייל אויב מען רעדט נישט פון תשובה, קען זיין אז עטליכע קינדער וועלן בלייבן שטעקן מיט די דרשה און זיך קלאפן א גאנץ לעבן אז זייער לעבן איז שוין דערנאך, ווייל זיי האבן אמאל עובר געווען אויף די עבירה.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייגטא דשמאי, אמן.

ער פלעגט שטענדיג אכטונג געבן אויף די שוואכע שפעלעך און אויף די יונגע שפעלעך זיי זאלן האבן וואס צו עסן. ער פלעגט קודם ארויסברענגען די קליינע שאף וואס זיי האבן נאכנישט קיין גרויסע ציינער און קענען נישט עסן פון אונטן געבן דעם ווארצל וואו עס איז הארט, זיי האט ער קודם ארויסגענומען פון שטאל זיי זאלן אפעסן די ווייכע תבואה. נאכדעם האט ער געעפענט דעם טיר פאר די מיטעלע שאף וואס האבן שוין גרעסערע ציינער זיי זאלן עסן פון די מיטלסטע חלק פון די תבואה, נאכדעם האט ער ארויסגענומען די עלסטע שאף וואס האבן שוין גאר שארפע ציינער, זיי זאלן אויסרייסן ביז די ווארצלען; האט דער אייבערשטער געזאגט פאר דוד: 'דוד, דו האסט רחמנות אויף שפעלעך, דו ביסט ראוי צו זיין דער מנהיג ישראל', אזוי ווי עס שטייט (תהלים עח, עא): **"מאחר עלות הביאו, לרעות ביעקב עמו, ובישראל נחלתו"**, פון הונטער די יונגע שאף האט דער אייבערשטער געברענגט דוד - צו ווערן קעניג אויף זיין פאלק אידן; ווייל איינער וואס פירט זיך אויף מיט ישירות, ער טרעט נישט אויף אנדערע - איז ראוי צו זיין א פירער אויף אנדערע.

א פלל אין חינוך: געבן מוסר ברבים אדער פרינאט?

ווען מען זעט א אינגל טשעפעט אדער פארשעמט א צווייטן, דארף מען אים זאגן: **"מען קען נישט טשעפען!"** "מען קען נישט פארשעמען!" מען דארף אבער נישט אייביג אויפמערקן א קינד ברבים, אמאל איז גענוג זיך אפצוגעבן מיטן קינד פרינאט; עס ווענדט זיך ווי אזוי דער זאך איז צוגעגאנגען.

צום ביישפיל, אויב א מאמע רופט אן א מלמד, זי דערציילט: **"מיין קינד האט מיד נעכטן געשלאגן"**, דארף מען אפיר נעמען דעם קינד פרינאט; קיינער טאר זיך נישט דערוויסן פון די מעשה, ווייל דער קינד האט דאס אויך געטון פרינאט.

אבער אויב א קינד טוט א חוצפה ברבים, אינמיטן כחה, צום ביישפיל, ער רופט זיך אן אינמיטן כחה: **"משוגענער רבי"**, דארף מען זיך אפגעבן דערמיט ברבים.

עס איז אמאל געווען א מעשה ביי אונז אין תלמוד תורה אז א אינגל האט געגנב'עט געלט פון די אפ"ס, איז מען מיר געקומען פרעגן וואס מען זאל טון, האב

די קינדער עסן און זיי שפילן זיך, קען מען באמערקן ווער עס ווארפט עסן, ווער שפריצט אן א צווייטן און ווער עס טרעט אויף אנדערע קינדער, און אויב מען רעדט דעמאלט צו די קינדער - קען מען גרינגער פועלן, ווייל אפילו די קינדער וואס הערן זיך נישט צו אין כחה צום מלמד, הערן א אויס וואס מען רעדט ביי מיטאג אין עס- זאל און ביים שפילן, ווייל ביים עסן און ביים שפילן זענען אלע קינדער דערביי.

דער מנהל האט מיר דערציילט אז א טאטע האט אים אנגערופן זאגן אז זיין קינד איז אהיימגעקומען פון חדר וויינען אז זיין גאנצע כחה רופט אים מיט א צונאמען 'דער אייער אינגל', ווייל איין אינגל פון כחה גלייכט נישט צו עסן אייער און ער וויל דאך נישט זיין דער איינציגסטער אינגל וואס עסט נישט קיין אייער, מאכט ער חזק פון עסן אייער, איז שוין געווארן א בושא ביי אלע קינדער צו עסן אייער, און זיין קינד איז געווען הונגעריג און ער האט יא געגעסן אייער, האט מען אים אנגעהויבן צו רופן: **'דער אייער אינגל'**.

דער מנהל פרעגט מיר: **"וואס זאל מען דא טון?"** זאג איה אים: **"דאס איז דיין ארבעט ווען דו ביסט מיט די קינדער ביים עסן; דו דארפט זיכער מאכן אז די קינדער וואס גלייכן נישט א געוויסע עסן, מאכן נישט חזק פון די וואס עסן יא, און קיינער ווערט נישט געטשעפעט"**.

מעג זיין א פירער אין כחה?

מחנכים פרעגן מיר פסדר, אויב עס מעג זיין אין כחה א פירער, א אינגל וואס די גאנצע כחה לויפט אים נאך און יעדער וויל אים נאכמאכן.

דער ענטפער איז: עס ווענדט זיך וואו דער פירער פירט אהין די כחה. אויב דער פירער פירט די כחה בדרך הישר, דאס מיינט, ער איז אן ערליך קינד, מיט גוטע מדות, ער נעמט יעדן אריין אינעם שפיל, און ער שטויעמט נישט אויף די כחה קעגן דעם מלמד, און ער מאכט נישט אפ וועלכע סארט עסן מען זאל נישט עסן, איז דאך א מחיה, אדרבה זאלן אלע אים נאכלויפן און אים ווילן נאכמאכן, ווייל עס וועט דאך נישט שאטן פאר קיינעם, פארקערט עס וועט נאר אויפהייבן די כחה זיך צו פירן גוט.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מדרש שמות רבה ב, ב-ג): ווען דוד המלך איז געווען א יונגער בחור איז ער געווען א פאסטויף,

וואס טוט מען מיט חלוקי דעות צווישן עלטערן ווי אזוי מחנה צו זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן אזוי, מיין
זעקס יעריגע טאכטער איז זייער אן
אומצופרידענע, ווי אויך פארגינט זי נישט
ווען איר שוועסטער אדער שכן וכדומה
באקומט עפעס, ווען דאס געשעט פרויבר
איך צו זיין שטרענג און איר מסביר זיין
אז מען קען נישט אלעס האבן וואס א
צווייטער האט, און דאס גלייכן.

זי גייט צי א טערעפיסט אין שולע, מיין
ווייב האלט אז זי דארף עס האבן וועגן
אירע שווערע נאטורן, די טערעפיסט האט
געזאגט אז מען טאר נישט זיין שטרענג מען
דארף נאר ארויס ווייזן מיטלייד צו איר, כדי
איר צו ווייזן אז מען פארשטייט איר.

אסאך מאל ווען איך ווער שטרענג מיט
איר, איך שלאג נישט ברוך השם, געבט מיר
מיין ווייב א וואונק אז איך זאל אויפהערן
און נאר שאקלען מיטן קאפ און איר
געבן גערעכט פאר אלע אירע טענות און
פראבלעמען, איך וויל וויסן וואס איז טאקע
די ריכטיגע וועג ווי אזוי דאס צו האנדלען.

י"ש ב"ח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פֿרֶשֶׁת
תְּצַוָּה, ז' אָדָר, שְׁנַת תשפ"ג לִפְרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... יָרוּ יָאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויילסט וויסן דער סוד צו האבן
גוטע קינדער? תפלה איז דער סוד
פאר גוטע קינדער; אז דו ווילסט האבן
גוטע קינדער זאלסטו בעטן יעדן טאג

דעם אייבערשטן פאר זיי.

מוהרא"ש פלעגט אונז שטענדיג
דערציילן די מעשה פונעם חפץ
חיים. אמאל איז א איד געקומען צום
הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו
און געבעטן א ברכה אויף גוטע
קינדער, האט זיך דער הייליגער חפץ
חיים אויפגעשטעלט פון זיין פלאץ
און ארויסגענומען פון ספרים שאנק
אן אלטע תהלים וואס איז געווען
אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער האט
דאס געוויזן פאר דעם איד און אים
געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים
פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי
פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל
האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה
צו גוטע קינדער".

עס איז זייער וויכטיג אז דו און דיין
ווייב זאלן זיין מיט איין דעה בנוגע
די קינדער, דאס איז וויכטיגער פון
אלעס; שלום בית איז זייער וויכטיג
פאר די געזונט פון די קינדער, קינדער
וואקסן אויף זיכער און געזונט ווען די
עלטערן זענען איינשטימיג, ווען די
עלטערן קריגן זיך נישט.

דעריבער איז זייער וויכטיג אז דו
און דיין ווייב זאלן מחליט זיין ווי
אזוי אומצוגיין מיט דעם קינד, ווי אזוי
צו באהאנדלען די שווערע נאטורן.
אידישע קינדער האבן א תורה, אונזער
וועג איז נישט ווי די טערעפיסטן
לערנען, די תורה וועג איז יא מחנה
זיין די קינדער, זיי אויסלערנען דרך
אָרץ און טון וואס איז ריכטיג, און
ווען קינדער פארפירן און ווילדעווען

- דארף מען זיי אויסלערנען דרך ארץ.

אָפּער דאס קענסטו טון אז דיין
ווייב איז מיט דיר, אז זי פארשטייט
אויף אז דאס איז די אמת'ע וועג,
זי וויל פירן א שטוב אזוי ווי אלע
אידישע שטיבער; דער טאטע איז
שטרענג, ער איז מחנה, און די מאמע
קומט אריין מיט די גלעט און ווייכע
ווערטער וכו'. אָפּער אז זי וויל גיין
מיט די לינקע וועג פון גארנישט זאגן
פאר די קינדער, זיי לאזן אויפנוואקסן
מיט די שלעכטע נאטורן - דעמאלט
וועט דאס קינד זיין די כפורה הינדל
צווישן דיר און דיין ווייב.

דער עיקר זאלסטו זען עס זאל זיין
שלום אין שטוב, זיך נישט קריגן מיט
דיין ווייב; דעמאלט וועט שוין זיין
נחת און אלעס גוטס.

דער אייבערשטער זאל העלפן
זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת ויקהל פקודי תשפ"ג)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 1152354370 / ארגענטינע 3235003461